

Bjarke Schjødt Larsen

GH **ST**
HELVEDESPRÆSTEN

Illustreret af
Andreas Erstling

Alvilda

MIT NAVN ER DANNY

For snart lang tid siden fik jeg fat i en dragt, der gav mig superkræfter. Jeg fik evnen til at gøre mig usynlig, til at flyve og til at gå igennem alt. Som et spøgelse.

Jeg brugte mine kræfter til at bekæmpe den onde forretningsmand Staal. Han havde skumle planer om at lave våben og sælge dem til PYRE – en ond militærgruppe, der ville overtage Danmark. Han fik min far fængslet for et mord, som han ikke havde begået.

Det lykkedes mig at bevise min fars uskyld. Jeg fik Staal smidt i fængsel, men PYRE truede stadig.

Sammen med de andre superhelte Skjold, Nordlys og Medusa hjalp jeg med at bekæmpe dem. Det var en kamp, der nær havde kostet mig livet.

Af den grund prøver jeg nu på at holde lav profil. Jeg vil bare være Danny og leve et normalt liv med min far og min søster. Det, som jeg altid har drømt om. Men én ting forandrer sig aldrig: Jeg er superhelten GHOST.

ULTI-MAN

Det er fredag aften. For kort tid siden har der været et bankrøveri. Men ikke bare et almindeligt bankrøveri. Fyren, der gjorde det, kalder sig selv Ulti-Man og mener, at han er en rigtig superskurk. Det var i hvert fald det, han råbte op om, da han røvede banken.

Jeg begynder at tvivle på, om det virkelig kan være rigtigt.

Han løber ned ad en af de mørke gyder i midtbyen. Regnen siler ned og gør hans blå dragt med det gule U på brystet helt våd og klæbrig. Han har en maske over øjnene og sort hår, der mest af alt ligner en paryk nu, hvor det er vådt.

I betragtning af at han tilsyneladende skulle have superkræfter, så svinger han ret meget rundt med en pistol. Det er også det, der får mig til at tvivle på hans kræfter. Hvorfor skulle han så have brug for en pistol?

Han ved, at jeg er efter ham.

Ligesom alle andre tyve og røvere har han hørt om GHOST. De taler om superhelten, der snød døden og nu som et spøgelse stopper byens forbrydere.

Jeg ved ikke, hvordan de er kommet på den helt igennem gakkede ide, at jeg skulle være et rigtigt spøgelse. Men jeg gider heller ikke gøre et stort nummer ud af at forklare, hvordan det egentlig hænger sammen.

Ulti-Man vender sig hele tiden om mod mig og forsøger at pege på mig med pistolen. Han har også en, der sidder i hans bælte. Han kom ind i banken med dem begge højt hævet.

I den anden hånd har han en sportstaske med penge i. Tasken er fra et eller andet dumt mærke. Helt ærligt, hvor mange superskurke bruger mærkevarer, tænker jeg og sukker.

”Giv op, Ulti-Man,” siger jeg højt. Jeg er stadig usynlig og lander lige bag ved ham. ”Det er bare penge. Det er ikke værd at komme i fængsel for.”

Han vender sig og fyrer et par skud af. De går igennem mig og rammer muren bag mig. Så bliver jeg synlig og slår ham så hårdt, at parykken ryger af.

Rundt om hans skaldede isse er der bandetatoveringer. Jeg himler med øjnene. Han er åbenbart et eller andet bandemedlem, der leger superskurk for at skræmme alle.

Slaget får ham til at træde et par skridt baglæns. Så snerrer han ad mig: ”Hvor vover du at udfordre Ulti-Mans kraft?”

”Hvad er det for et navn?” siger jeg træt. ”Ulti-Man? Det lyder som noget fra en tegneserie!”

Han smiler og hanker op i sin taske. ”Jeg er den ultimative mand,” siger han så. ”Stærk, hurtig, klog ... perfekt!”

Hvad svarer man til det? Jeg kender tre andre superhelte, der alle er både stærkere, hurtigere og klogere end ham. Og ingen af dem har fundet på så lamt et navn.

Han retter hurtigt sin pistol mod mig igen. To skud mere. De ryger igen lige gennem mig. Han synker en klump.

”Jeg er GHOST,” siger jeg så og bliver usynlig for øjnene af ham.

”Kom frem igen!” råber han.

Det gør jeg – men bag ham. Jeg giver ham et hårdt skub i ryggen, så han taber tasken og pistolen.

Han bukkes sig ned over tasken og hoster.

”Giv op, Ulti-Man,” gentager jeg og bliver synlig igen.

”På grund af dig?” siger han så. Jeg når lige at se, at han har stukket hånden ned i tasken. Så hiver han en lang metalstang op. Den ligner en strømpistol af en art. Den slår gnister, som rammer mig lige i ansigtet.

Jeg falder bagover, mens samtlige muskler i min krop trækker sig sammen i smerter. Ulti-Man sætter i løb.

ET GRUFULDT FUND

Jeg bander, mens jeg kommer på benene. Så havde idioten alligevel ”superkræfter”. En strømpistol. Det lignede sådan en, der bliver brugt mod dyr i nogle af de videoer om dyremishandling, som Darla ser. Jeg aner ikke, hvor den freak til Ulti-Man har fået fat i den, men han skal fandeme ikke slippe godt fra at sætte strøm til mit fjæs. Jeg masserer min kæbe for at vække den til live igen efter stødet.

Så hurtigt jeg kan, løber jeg i samme retning som ham. Efter lidt tid kan jeg høre hans stemme. Han snakker med nogle andre. Jeg gør mig usynlig og letter fra jorden, så de ikke kan høre mine skridt.

Ulti-Man står og taler med to andre fyre. Den ene står foran en bil, der kører i tomgang, klar til at køre. Den anden sidder ved rattet.

”Jeg fik jo pengene,” siger Ulti-Man til ham, der står foran bilen. ”Er det ikke nok?”

”Jeg spørger lige igen,” siger den anden fyr ud gennem vinduet. ”Løb du ind i nogen problemer?”

Ulti-Man kommer med en eller anden forklaring, som jeg ikke rigtig kan høre. I stedet trænger jeg ind i bilen og gør mig selv fast. Så slukker jeg motoren og tager nøglen ud af tændingen.

”Hey?” råber fyren på førersædet forskrækket. Med en hurtig bevægelse slår jeg hans hoved ned i rattet. Han går ud som et lys.

Så gør jeg mig synlig og glider ud gennem bilens side. Både Ulti-Man og den anden fyr retter deres pistoler mod mig. De fyrer løs, men rammer ikke andet end bilen bag mig.

”Hvorfor fanden sagde du ikke, at du mødte en af de der superhelte?” brøler fyren.

Jeg gør mig usynlig og bevæger mig helt tæt på ham. Med hænderne klar gør jeg mig fast og slår deres hoveder mod hinanden. De taber begge deres våben.

Den ene besvimer, men Ulti-Man står stadig på benene. Måske har han faktisk superkræfter: Han er så snotdum, at man ikke kan slå ham ud.

”Kan du ikke bare lade os være?” siger han og træder baglæns, mens han griber efter sin strømpistol i tasken. Jeg sparkes til hans hånd, og han når ikke at tænde våbnet,

før det også ligger på jorden. Så vender han sig om og løber.

Vi er i en blindgyde, så han når ikke langt. Foran den bygning, der er for enden af gyden, står der nogle skraldecontainere. Han ser sig omkring. Så hopper han op på en af dem og forsøger at nå et af vinduerne i bygningen.

Der er hjul under containeren, og den triller let under hans vægt. Han falder ned på jorden, containeren vender bunden i vejret, og han bliver badet i skrald.

Han skriger desperat og prøver at slå skraldet væk.

Jeg griber ud efter ham, men så ser jeg det også. Der er en mand blandt skraldet. Et lig. Et lig med en stjerne skåret ind i ansigtet.

